

Theo Lời Kể Của Cư Sĩ Nhiếp Phi Lâm (Cư sĩ Đại Hữu)

1. Ngày 3 tháng 6 năm 2015, sư phụ thượng nhân đến Cambridge vào buổi trưa, bắt đầu chuyến thăm kéo dài một ngày rưỡi. Trưa hôm đó, mọi người dùng bữa tại một nhà hàng Trung Hoa. Chỗ ngồi vốn dĩ đã được sắp xếp sẵn, ngồi bên cạnh sư phụ, một bên là khách, một bên là thị giả. Nhưng đột nhiên có một vị khách khác ngồi ngay vào chỗ của thị giả. Người này nhất quyết muốn ngồi cạnh sư phụ và dù thế nào cũng không chịu đứng dậy. Những người xung quanh nhìn thấy thế đều rất bực tức. Thế nhưng sư phụ vẫn an nhiên bất động. Tiếp đến, ngài xới một ít cơm trong tô sang chén của thị giả, thị giả vòng tay qua vị khách bất ngờ xuất hiện để nhận lấy chén cơm, xong xuôi, sư phụ mới bắt đầu dùng bữa. Mọi người thấy sư phụ đã dùng cơm thì cũng bắt đầu ăn theo. Về sau, do học trò phụ trách một phần công tác tổ chức cho buổi thuyết giảng của sư phụ thượng nhân ở Cambridge, nên trong quá trình làm việc, dù gặp người khác có vô lý đến đâu, học trò cũng im lặng nhẫn nhịn, chính là vì nhớ đến cách hành xử này của sư phụ.

2. Sư phụ thượng nhân dạy rằng phải biết nhường: lễ nhường, khiêm nhường, thoái nhường, và điều đó không chỉ dừng lại ở lời nói. Sư phụ giới thiệu mọi người xem bộ phim Ngõ Hai Mét, chính là để mọi người học tập chữ “nhường” trong đó. Sư phụ không chỉ bảo mọi người xem, mà còn đích thân dẫn dắt mọi người cùng xem.

Tối ngày 30 tháng 5 năm 2017, tại phòng họp của tòa nhà cổ Lampeter, dưới sự dẫn dắt của sư phụ, tập thể giáo viên và sinh viên viện Hán học đã cùng nhau xem Ngõ Hai Mét. Thật ra sư phụ đã xem rất nhiều lần rồi, nhưng ngài vẫn ngồi lại cùng mọi người xem thêm lần nữa.

Trưa ngày hôm sau, trong thời khai thị vào giờ dùng cơm, sư phụ thượng nhân nói: “Tối qua chúng ta đã cùng xem Ngõ Hai Mét, tiết học này rất có giá trị. Tranh giành không thể giải quyết được vấn đề, chỉ mang

lại khổ đau mà thôi; nhường nhịn mới giải quyết được vấn đề, lùi một bước thì biển rộng trời cao”. Sư phụ nói, con đường cả đời này của ngài là dựa vào nhẫn nhường và tâm chân thành, những điều không thể nhường cũng phải nhường. Không đối đầu với người khác, mà nhẫn nhường đối phương. Sư phụ còn khai thị rằng: “Nhẫn nhục sẽ được thông minh trí tuệ, khỏe mạnh sống lâu”.

Đến trưa ngày thứ ba, trong giờ ăn trưa, sư phụ thượng nhân tiếp tục khai thị về chữ “nhường”. Sư phụ nói: “Người tranh hơn thua chỉ khiến bản thân tức chết mà thôi. Khổng Dung bốn tuổi đã biết nhường lễ, càng bố thí thì càng nhận được nhiều”. Sư phụ lại nói: “Bản thân ngài đã thực hành điều này suốt 66 năm qua”. Quả thật, cả cuộc đời của sư phụ đều là đang nhường.

Sư phụ thường xuyên dùng chữ “nhường” và bộ phim Ngõ Hai Mét để khai thị cho mọi người. Buổi trưa nọ, một vài vị khách trông như doanh nhân đến thăm sư phụ, họ ngồi dùng bữa với ngài ở nhà ăn của viện Hán học. Lời nói và cử chỉ của họ rõ ràng không hòa hợp với mọi người xung quanh. Ai nấy đều nhìn họ bằng ánh mắt khác lạ, chỉ có sư phụ thượng nhân từ đầu đến cuối vẫn hiền từ, im lặng lắng nghe hết những lời “bàn luận viễn vông” của họ, rồi mỉm cười nói rằng: “Tối nay chúng ta sẽ tiếp tục xem bộ phim Ngõ Hai Mét”.

3. Sáng ngày 19 tháng 9 năm 2017, sau khi đến viện Hán học, sư phụ thượng nhân biết được áp lực học tập của các học viên khá lớn, ngài muốn mọi người có thể thư giãn tinh thần. Vì vậy ngài đã nhiều lần mời các học viên đến Falcondale uống cà phê, khai thị cho các học viên, còn chụp ảnh lưu niệm cùng họ. Trước đó mấy ngày, các học viên lớp thạc sĩ khóa thứ hai vừa nhập học. Sư phụ thượng nhân cũng sắp rời khỏi Lampeter, nên vào ngày hôm đó, sư phụ lại đưa các học viên đến Falcondale để khai thị cho thầy trò viện Hán học.

Sau buổi khai thị, sư phụ mời các thầy cô và học viên dùng trà sáng truyền thống kiểu Anh. Lần này đệ tử ngồi chéo góc với sư phụ, nhờ vậy mà được thân cận ngài ở cự ly gần. Khi dùng trà bánh, đệ tử thấy sư phụ hầu như không ăn đồ ngọt, uống trà cũng rất ít. Trong lúc các học viên dùng điểm tâm, sư phụ chỉ tĩnh lặng ngồi đó. Đến lúc phải thanh toán, nhân viên chuẩn bị đi tính tiền, sư phụ mỉm cười nói: “Tôi mời mọi người uống cà phê”. Thế là sư phụ bắt đầu lần túi áo, từ trong túi lấy ra một chiếc thẻ ngân hàng rồi đưa cho nhân viên đi thanh toán.

4. Chiều ngày 6 tháng 7 năm 2018, các học viên đi xe đến trang viên Carmarthen để thân cận sư phụ thượng nhân. Các học viên đã hơn nửa năm không được gặp ngài, lại thêm việc đã trải qua bao nhiêu chuyện, nên lần này được gặp sư phụ, quả thật giống như được gặp lại người thân trong gia đình.

Sau buổi khai thị, sư phụ còn bảo nhân viên chuẩn bị trà nước, điểm tâm; ngài luôn ở cạnh mọi người suốt thời gian đó. Khi buổi gặp gỡ kết thúc, mọi người cùng nhau rửa những tách trà và đĩa đã dùng. Lúc này mọi người cứ ngỡ sư phụ đã đi nghỉ ngơi rồi. Thật không ngờ, sư phụ lại không hề đi nghỉ. Khi đệ tử từ trong bếp bước ra, đúng lúc gặp sư phụ thượng nhân đang đứng ở hành lang, đợi các học viên thu dọn xong đồ đạc. Nhìn thấy sư phụ, đệ tử có muôn vàn lời muốn nói nhưng lại nghẹn ngào không thốt nên câu, cảm giác như vào khoảnh khắc ấy thời gian dường như ngừng trôi. Có lẽ sư phụ đã đọc hiểu tâm tư của đệ tử, nên ngài bắt đầu hỏi đệ tử quê ở đâu, rồi từ đó khai thị một đoạn ngắn. Nghe xong lời khai thị của sư phụ, đệ tử lập tức hiểu ra rằng: phải mở rộng tâm lượng, phát đại tâm và gánh vác sứ mệnh.

Khi mọi người đã thu dọn xong xuôi và chuẩn bị lên xe trở về Lampeter. Lúc ấy sư phụ thượng nhân vẫn đứng ở cổng cửa tòa nhà, nhìn các học viên từng người bước lên xe. Ngài vẫy tay chào tạm biệt họ, và cứ vẫy mãi cho đến khi xe nổ máy (do xe gặp trục trặc khi khởi động nên

thời gian chờ khá lâu, sư phụ thượng nhân thật sự đã đứng đó vẫy tay suốt). Chúng kiến cảnh ấy, đệ tử không sao kìm được dòng lệ trong mắt.

5. Ngày 18 tháng 7 năm 2018, viện trưởng Chu qua đời. Theo sự sắp xếp của sư phụ thượng nhân, viện Hán học tổ chức Pháp hội tam thời hệ niệm trong ba ngày cho viện trưởng, do pháp sư Ngô Đạo chủ trì. Pháp hội bắt đầu vào buổi chiều, và hôm nay là ngày đầu tiên. Sư phụ thượng nhân đã đích thân đến đó để gia trì.

Sau bữa trưa, mọi người lần lượt rời nhà ăn, trở về ký túc xá thu xếp, chuẩn bị tham dự pháp hội buổi chiều. Lúc sư phụ thượng nhân rời khỏi nhà ăn, thì vẫn còn khoảng 20 phút nữa mới đến giờ bắt đầu pháp hội. Khi đệ tử đến Old Hall, sư phụ thượng nhân đang lễ Phật. Lúc này cả đại sảnh gần như trống không, ngoài thị giả của sư phụ và vài nhân viên ra thì mọi người vẫn chưa đến. Đệ tử nhìn thấy sau khi lễ Phật xong, sư phụ thượng nhân cứ ngồi lặng yên ở đó chờ pháp hội bắt đầu. Tiếp đó mọi người lục tục tiến vào, trong đại sảnh dần dần có cảm giác xao động, nhưng sư phụ trước sau vẫn ngồi lặng yên như vậy. Sau khi pháp hội bắt đầu, đệ tử cứ ngỡ sư phụ sẽ rời đi sau phần “cúng dường”, không ngờ sư phụ thượng nhân vẫn ở lại đó, mãi cho đến khi “thời thứ nhất” kết thúc ngài mới trở về phòng nghỉ ngơi.

6. Sư phụ thượng nhân thật sự có lòng từ bi vô tận. Bất luận là những lần ngài dùng chân khai thị trước đây, hay những lần khai thị riêng cho các học viên sau này, tất cả đều là lòng từ bi và sự quan tâm thương yêu của ngài dành cho hàng đệ tử chúng tôi.

Sau buổi khai thị tại bữa trưa ngày 9 tháng 8 năm 2018, trước khi rời nhà ăn, sư phụ đã nói với các học viên rằng: “Các em nên thường xuyên đến tìm tôi, tốt nhất là ngày nào cũng đến tìm tôi, như vậy thì mọi vấn đề của các em đều sẽ được giải quyết”.

Tối ngày 10, sư phụ thượng nhân lại khai thị cho toàn thể nhân viên của viện Hán Học ở Founder’s Library. Trong buổi giảng, sư phụ lại nhắc

đến: “Các em có khó khăn gì cứ đến tìm tôi, tôi sẽ toàn tâm toàn lực giúp đỡ các em”. Ở phần cuối buổi khai thị, sư phụ thượng nhân một lần nữa giảng về chữ “nhường”, cả đời nhường người khác thì ai nấy đều vui vẻ, không nhường nhau thì cả hai bên đều sa vào địa ngục. Sau đó sư phụ lại dẫn dắt mọi người cùng xem bộ phim Ngõ Hai Mét.

Đối với những học viên sắp tốt nghiệp rời trường, sư phụ đều khai thị riêng cho từng người, định hướng con đường tương lai cho họ. Dẫu ở tuổi cao 91, sư phụ vẫn tận tình quan tâm, chăm sóc, giúp đỡ và dìu dắt lớp trẻ chúng tôi. Giờ đây hồi tưởng lại, trong lòng tôi thật sự vô cùng biết ơn sư phụ, đồng thời cũng cảm thấy hết sức hổ thẹn.

7. Ngày 6 tháng 8 năm 2019, đệ tử theo giáo sư Lưu đến Hiệp hội Giáo dục Phật-đà Hồng Kông để thăm sư phụ thượng nhân. Ở đây tôi đã nhiều lần được nghe và chứng kiến sự quan tâm của ngài dành cho người khác. Một lần nọ trong bữa tối, khi thấy vị khách đến thăm không có mặt ở nhà ăn, sư phụ thượng nhân liền hỏi thăm vị khách đó ra sao, đã dùng cơm hay chưa? Lại có một lần khác, giáo sư Lưu nhắc đến viện trưởng Thang của học viện Khổng giáo, sư phụ lập tức hỏi ngay: “Sức khỏe của ông ấy dạo này vẫn ổn chứ?”

Chiều ngày 7, sư phụ thượng nhân có buổi khai thị cho giáo sư Lưu. Trước khi bắt đầu, ngài đã hỏi thăm sức khỏe của mẹ giáo sư có ổn không. Giáo sư trả lời là vẫn ổn (lúc đó quả thật vẫn khỏe). Về sau, mẹ giáo sư Lưu đột ngột trở bệnh. Sư phụ thượng nhân liền chỉ dẫn ông phải giữ liên lạc với gia đình và niệm Phật hồi hướng. Đến ngày 9, sư phụ thượng nhân lại lần nữa quan tâm hỏi han tình hình sức khỏe của mẹ giáo sư hiện giờ ra sao. Sự quan tâm của sư phụ thượng nhân dành cho người khác luôn hiện hữu trong từng phút từng giây, một cách tự nhiên.

8. Bất kể sư phụ thượng nhân đi đến nơi đâu, không chỉ lòng người hoan hỷ mà ngay cả long thiên cũng hoan hỷ. Sư phụ thượng nhân đã

nhều lần đến Lampeter, mỗi lần ngài đến đều xảy ra những cảnh tượng không thể nào giải thích.

Chiều ngày 4 tháng 5 năm 2017, sư phụ thượng nhân đến Lampeter. Buổi sáng hôm ấy trời còn âm u, vậy mà đến buổi chiều thì bầu trời bỗng quang đãng, nắng ráo.

Ngày 9 tháng 9 năm 2017, sư phụ thượng nhân lại đến Lampeter. Hôm đó trời cứ mưa lất phất không dứt, nhưng khi sư phụ sắp đến nơi thì mưa gần như đã tạnh hẳn. Các học viên cũng đã quen với việc nghênh đón sư phụ mà không cần mang theo dù, bởi vì cứ đến lúc ấy thì mưa nhất định sẽ thôi rơi. Lúc bấy giờ, một nhân viên thông báo với mọi người rằng: có một chiếc xe tải lớn đang chắn phía trước xe khách chở sư phụ, vì đường hẹp xe khách không thể vượt qua, nên xe của ngài sẽ đến muộn khoảng 8 phút. Vừa dứt lời, trời bỗng nhiên đổ mưa trở lại, các học viên vội vàng chạy vào cổng vòm trú mưa. Vài phút sau, mưa nhỏ dần; khi xe của sư phụ thượng nhân tiến vào khuôn viên trường, cơn mưa gần như đã ngớt; đến lúc xe khách hoàn toàn dừng hẳn, mưa cũng tạnh hoàn toàn. Ngay sau đó, một cảnh tượng vô cùng kỳ diệu xuất hiện: đứng vào khoảnh khắc sư phụ thượng nhân bước xuống xe, mặt trời lộ dạng khối tầng mây dày đặc, một tia sáng chiếu thẳng lên mặt của ngài. Tất cả những người có mặt đều kinh ngạc không thôi, ngay cả viện trưởng Jeremy lúc ấy cũng liên tục thốt lên: “Cảm ơn ngài đã mang ánh nắng đến đây”.

Ngày 16 tháng 7 năm 2018, sư phụ thượng nhân lại một lần nữa đến Lampeter, cả ngày hôm ấy trời vẫn luôn đổ mưa phùn. Cũng chính trong ngày này, vị trưởng lão viện trưởng kính yêu đã qua đời. Nhưng trước ngày ấy, nước Anh thực chất đã trải qua một thời gian rất dài không có mưa. Thời tiết khô hạn bắt đầu từ mùa đông kéo dài sang tận mùa xuân, đến khi vào hạ thì suốt mấy tuần liền không hề có mưa. Mực nước sông đột ngột hạ thấp, một số khúc sông thậm chí khô cạn, lộ cả lòng sông. Những đồng cỏ ở Lampeter toàn bộ đều khô héo, các sườn đồi vốn xanh tươi nay trở nên vàng úa khắp nơi. Báo chí lúc bấy giờ đưa tin đây là đợt

hạn hán nghiêm trọng nhất ở Anh trong vòng 50 năm qua. Vậy mà từ khi sư phụ thượng nhân đến, trời đã mấy bận ban xuống những cơn mưa ngọt lành dai dẳng. Chỉ trong vòng một hai tuần ngắn ngủi, vùng đất vàng vôi khô cằn đã hoàn toàn khôi phục sắc xanh, tràn đầy sức sống và tươi tốt sum suê.

Ở đây xin được thuật lại thêm một hiện tượng kỳ lạ đã xảy ra vào năm 2016. Năm đó, Pháp hội tam thời hệ niệm và tế tổ lần đầu tiên được tổ chức ở Anh. Ngay trước ngày khai mạc pháp hội, London bất ngờ đổ mưa lớn, thậm chí khu vực Greenwich - nơi diễn ra pháp hội còn đổ mưa xối xả. Trận mưa lớn khiến nhiều tuyến tàu điện ngầm ở London bị trễ giờ trên diện rộng, nhiều tuyến buộc phải tạm ngưng hoạt động. Chạng vạng hôm ấy, sau khi công tác bố trí hội trường hoàn tất, pháp sư Ngô Đạo đã chủ trì nghi thức sám tịnh ở hội trường. Khi đang làm nghi thức sám tịnh, bên ngoài hội trường lại bắt đầu mưa. Nghi thức vừa kết thúc thì mưa cũng tạnh. Ngay lúc ấy, một cầu vồng đôi hiện ra, vắt ngang bầu trời phía trên hội trường (London ExCel). Mọi người đều bảo nhau rằng đây chính là nhờ sự gia trì từ oai đức của sư phụ thượng nhân.

Nơi nào sư phụ đặt chân đến, thì đều giống như lời mô tả trong kinh Vô Lượng Thọ: “Thiên hạ hòa thuận, mặt trời mặt trăng sáng trong. Mưa gió theo mùa, hiểm họa dịch bệnh chẳng khởi”.

(Tổ biên tập “Thân giáo của hòa thượng Tịnh Không”)